

Zpráva ke studijnímu pobytu ERASMUS+ v chorvatské Puli

Poděkování:

Úvodem bych rád poděkoval Zahraničnímu oddělení FF UHK, zejména Mgr. Ivě Rakové, za pomoc před mým studijním pobytem i během něj. Velké poděkování patří rovněž panu doc. Zdeňku Beranovi za jeho obrovskou podporu a doporučení krásného města Puly.

Mé díky náleží také akademickým pracovníkům Univerzity Juraje Dobrily v Puli za vstřícný přístup a pomoc při studiu. Jmenovitě bych rád poděkoval prof. I. Dudovi, prof. R. Matijašićovi, doc. R. Kureličovi, doc. J. Višnjicovi, vyučujícímu K. Vunićovi a lektorům anglického jazyka J. Gugić a I. Žufićovi.

V neposlední řadě děkuji své rodině za její neustávající podporu po celou dobu mého pobytu.

Díky!

Počátky, jak jsem se k pobytu vůbec dostal?

V období mezi říjnem 2025 a únorem 2026 jsem se účastnil studijního pobytu v chorvatské Puli na univerzitě Juraje Dobrila (Sveučilište Jurja Dobrila u Puli) - zkráceně UNIPU. Jak jsem se k této neocenitelné zkušenosti ale dostal?

Na začátku to byla rychlá přednáška od Zahraničního oddělení FF UHK během běžné přednášky, kde mně a mým kolegům, byly představeny koncepty výjezdů jak po Evropě, tak i za jejími hranicemi. V ten moment mě napadlo, že bych mohl zkusit štěstí a pokusit se znovu vyjet. Moje první snaha byla již na SŠ, kde předchozí ročníky vyjížděly pravidelně na stáže do Španělska, Itálie a Maďarska. Bohužel se ale kvůli administraci nikam nejelo. Po přednášce jsem si vzal letáček s destinacemi a začal vybírat. Mezi mé první volby, které mě zaujaly lokací, patřila Universidade Da Coruña ve Španělsku a University of Nicosia na Kypru. U španělské univerzity jsem narazil po jazykové stránce věci, většina předmětů se tam vyučuje ve španělštině, sám španělsky hovořím, ale ne na moc vysoké úrovni. Na kyperské univerzitě byl problém se sehnáním informací a jejich nedostatek. Až doc. Beran mi doporučil Pulu, anebo Estonsko. Já si vybral Pulu, neboť mám radši teplejší podnebí než studenější, které bych jistojistě v Estonsku zažil.

Napsal jsem CV a motivační dopis, proběhlo výběrové řízení, při kterém jsem byl vybrán, že skutečně pojedu na Istrii. A tak začal papírový maraton. Sepsání Learning

Agreementu a administrace sama o sobě byla poměrně velká zatěžkávací zkouška. Jen samotné zkoordinování chorvatské strany ke komunikaci bylo zajímavé, nemůžu říct, že obtížné, protože mi odpovídali, ale vždy tak napůl. Asi nejtěžší část bylo stanovení termínu mobility. Po výměně několika e-mailů s doc. dr. sc. R. Kureličem jsem si zvolil termíny od 1. října 2025 po 19. únor 2026.

Počátek cesty

Papírování bylo vyřízené, teď už jen sbalit kufrы a vyrazit na cestu. Loučení s rodiči a bratrem bylo poněkud bolestnější, než jsem čekal a první noc byla také jiná. Poprvé jsem spal někde, kde jsem byl úplně sám a kde jsem, zatím, neměl žádné kamarády. Rychle jsem se ale zabydlel a stesk po rodině a domácím, českém prostředí utichal. Pár dní na to přijel i můj spolubydlící, Victor, z Rumunska. Hned jsme si sedli a naše hospodaření na pokoji 308 na studentských kolejích začalo.

Ještě před oficiálním ERASMUS Welcome Day jsem již navázal kamarádské vztahy, zejména s kolegy z jiných univerzit v České republice. Celkově jsme v Pule byli čtyři, já a tři Češky. Nezůstalo jen u „krajanů“. Poměrně rychle jsme se seznámili s dalšími ERASMUS studenty na kolejích, kde nás bydlelo celkově deset. Jediná nevýhoda byla, že já a Victor jsme bydleli o dvě patra výš než zbytek erasmáků a byli jsme od nich odříznuti. Sousedství s Chorvaty mělo ale i své výhody, každý nás tam znal a brzy jsme byli za hvězdy našeho patra. Okolo kolejí bydleli i Španělé a část Italů. Asi největší výhodou kolejí byla, kromě ceny ubytování, i blízkost studentských restaurací a studentské pizzerie (třech menz). Jedna z menz má výhled na moře, během snídaně to byl prostě nádherný pohled.

Samotný Welcome Day (7.10.) probíhal v přátelském duchu, kdy jsme si vyplňovali důležité dokumenty, a kdy se nám představili i vedoucí jednotlivých kateder. Když se o slovo přihlásil vedoucí katedry historie doc. dr. sc. Kurelič relativně rychle přišel na to, že u ERASMUS studentů nemá moc svých. Byli jsme přesně tři. Ostatní, tzn. téměř 60 dalších studentů, přišli do Puly studovat primárně ekonomiku, turismus nebo management. Na druhou stranu, výhodou nevelkého počtu studentů historie bylo to, že si nás každý akademik velice snadno zapamatoval.

Jediná věc, co mi chyběla k dokonalosti byla X-Karta, v slangu „Xica“. Tato karta slouží jako náš ISIC, jen ten není v Chorvatsku moc platný. Tuto Xicu, i přesto že jsem si objednal a zaplatil již v květnu, jsem neobdržel ani při příjezdu, ani po týdnu, ani po dvou. Až snad okolo 19. října jsem si mohl dojít pro dočasnou kartu, kterou jsem musel vrátit po třech týdnech. Ale

proč mi tato karta chyběla? Díky této kartě máte v menzách levnější jídlo, a to podstatně levnější až sedmkrát.

Důležitým bodem po příjezdu je si založit OIB číslo (Osobni identifikacijski broj). Toto číslo slouží jako naše rodné číslo. Návštěva daňového úřadu zabrala necelou půl hodinu a po této návštěvě jsem se již cítil téměř jako Chorvat. Zbývala ještě návštěva imigrační policie, která už tak příjemná nebyla. Po několika hodinách jsem měl už i povolení k pobytu, které po mně nakonec nikdo ani nechtěl.

Žití a studentský život v Pule

S příchodem druhého týdne přišly i některé studentské povinnosti, jedním z nich byly i návštěvy univerzity za účelem seminářů a přednášek. V té době jsem neměl přístup na školní mail ani ke školnímu systému STUDOMAT (obdoba našeho IS/STAG), a tudíž jsem se o rozvrhu informoval skrze hradecký univerzitní mail. Občas se zadařilo, přišel jsem ve správný čas a do správné místnosti. Jindy se stalo, že jsem se vlivem jazykové bariéry, došlo k záměně Tuesday a Thursday, ocitl v úplně náhodné třídě.

Majorita předmětů byla pouze pro ERASMUS studenty. Docházel jsem na 7 předmětů a pouze ve dvou jsem byl s běžnými studenty z Chorvatska. Tyto předměty, angličtina a filmové adaptace literárních děl, byly vyučovány v angličtině, ale byly přístupné i pro ostatní studenty. Po prvních přednáškách u obou předmětů jsem se cítil přijatý do kolektivu, obzvláště v předmětu anglického jazyka, kdy jsem byl známý jako Patri Ceh (Patrik + Ceh = chorv. Čech). U ostatních předmětů jsme chodili v průměru tři, neboť o tyto předměty nebyl ze strany ostatních ERASMÁKŮ moc zájem. Alespoň si nás akademici relativně snadno zapamatovali a přednášky a semináře se nesly v přátelském duchu. Všechny předměty, až na chorvatštinu, jsem měl v Novém kampusu na jihozápadě města. Chorvatštinu jsem měl na FETu, což je Fakulta ekonomiky a turismu (Fakultet ekonomije i turizma). Co se týče rozvrhu, tak s chorvatskými studenty byl pevně daný, ale tam, kde jsme docházeli jen my, z ERASMU, se rozvrhy předmětů nastavovaly podle našeho volného času a volného času akademiků.

Co se týče volného času v Pule, tak leckdo by mohl říct, že být v letním letovisku během zimy znamená opuštěné město, kde se nic neděje, kde je vše zavřeno, a kde nikdo není. Opak je pravdou a Pula i přes zimu žije. Ještě během podzimu se dá koupat, od půlky listopadu začínají přípravy na Vánoce, které byly velmi propracované. Po Vánocích přichází místní karneval a Chorvaté tím doopravdy žijí. Vyjma společenských akcí je zde nespočet barů, restaurací a malých obchůdků. Ve spoustě z nich se domluvíte i česky. Samozřejmě největší

atrakcí, dle mého názoru, je Jadranské moře. Moje nejoblíbenější momenty byly výhledy na loděnice Uljanik, putování jak po souši, tak po moři na pláži na poloostrově Stojce a prozkoumávání nejrozličnějších opuštěných vojenských staveb, například pobřežních baterií, podobné těm v našem pohraničí.

Pula bývala římskou kolonií, a proto se zde nachází nejrozličnější antické památky. Asi nejznámější je místní Arena - Koloseum, amfiteátr a brána rodiny Sergiů na náměstí Portarata. Když jsem tudy procházel poprvé, udivilo mě to. Z Kolosea vidíte na Uljanik, během sledování hry v amfiteátru koukáte v pozadí na pevnost Kaštel a Sergiova brána i do dnešních dnů rozděluje Pulu na Staré město, kde nenajdete auta, lampy jsou jak z 19. století a půjdete po staré dlažbě. Pula je vskutku město s mnoha tvářemi, antické, moderní, kouzelné.

Zkoušky

Tohohle okamžiku jsem obával. Netušil jsem, jak mi to půjde, jak budou místní akademici nároční na studenty a jak mi bude vše vycházet časově. Moje obavy mě opustily v momentě, kdy jsem psal test z angličtiny. Následně jsem měl i první kolokvium z předmětu Filmové adaptace literárních děl. I samotné testy z historie byly zvládnutelné. U termínů zkoušek jsme se domlouvali, kdy se sejdem a na výběr bylo vždy ze spousty termínů. Zarazilo mě, jaké mají ohledně zkoušek pravidla. Celkově si můžete vybrat z 8 termínů za celý kalendářní rok. Když jsem si vybíral termín pro, již dříve zmíněný předmět ohledně filmu, mohl jsem si zvolit z termínů i v květnu, srpnu nebo září. Velice zajímavá byla zkouška z chorvatštiny, kdy se kolokvia neúčastnili dva až tři studenti, ale rovnou všichni a debata s ostatními studenty v chorvatštině byla v takovém počtu velice zajímavá. Říct, že mě zkoušky bavily, je poměrně nadsazené, ale možná i trochu pravdivé.

Velmi mě překvapily místní evaluace. Fungují velmi odlišně jak ty naše přes IS/STAG. Profesor na poslední seminář/přednášku přinese zapečetěnou obálku, tu předá zástupci třídy a odejde za dveře. Obálku zvolený student otevře, přečte kód, který se napíše do školního systému a hodnotíte jaký máte z předmětu a z profesora pocit. Překvapilo mě to v tom smyslu, že abyste mohli evaluovat musíte být přítomni na hodině a je to takové dobrovolně povinné, neboť vidíte, kdo a jak dlouho píše.

Co bych doporučil dalším ERASMÁKŮM v Pule?

Asi první věc, co bych zmínil jsou určitě pevné nervy s místní administrativou. Ať už se jedná o vyřízení dokumentů pro školu nebo zařízení si povolení k pobytu, vždy se připravte, že budete čekat na odpověď a potom i na samotné vyřízení.

Mé další doporučení je chodit do jídelny. Můžete přijít kdykoliv a koupit si kolik čeho chcete. Kuchaři i pokladní umí anglicky, tudíž se vždy domluvíte a navíc ušetříte za vaření. Když už píšu o penězích, pokud preferujete platbu hotovostí, vybírejte si z poboček KENT Banky (jedna se nachází na adrese Giardini 13, tudíž v samotném centru města). Vybírání je zde bez poplatků.

Ohledně otevírací doby, Chorvaté mají v neděli ve většině obchodů s potravinami zavřeno. Já si vždy chodil na nákupy během sobotního večera.

MHD je pro studenty zdarma. Jediné, co zaplatíte je za výrobu karty. MHD je v Pule na velmi dobré úrovni. Většina linek má interval 20 minut a jsou dobře propletené.

Já si do Puly přivezl své osobní auto a s parkováním jsem během zimy problém neměl. Koleje mají parkování pro studenty zdarma a většina bytů má také své soukromé parkoviště. Ohledně řízení, je to Balkán. Lidé zde nejezdí splašeně, ale velmi flegmaticky a velmi rádi troubí. Častá je rychlost 30 km/h a místy bývají radary.

Pula je úžasné město s úžasnými lidmi a s úžasnou atmosférou. S Pulou jsem se rozloučil, ale rozhodně ne naposledy a napořád.

Patrik Postupa

